

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **V. P.**, zastoupeného JUDr. Vitem Vohánkou, advokátem, se sídlem Na Zámecké 457/5, Praha 4, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, odbor sociální péče a zdravotnictví, se sídlem Mariánské nám. 2, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 10. 2007, č. j. MHMP 386892/2007, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 10. 1. 2008, č. j. 2 Cad 100/2007 - 12,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce, JUDr. Vítu Vohánkovi, advokátu, **se přiznává** na odměně za zastupování žalobce a náhradě hotových výdajů částka ve výši 952 Kč, která je splatná do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

Odůvodnění:

Ve výroku označeným usnesením Městský soud v Praze odmítl žalobu žalobce (dále jen „stěžovatele“) směřující proti rozhodnutí žalovaného č. j. MHMP 386892/2007 ze dne 26. 10. 2007.

Toto usnesení stěžovatel napadl projednávanou kasační stížností. Krajský soud v Brně po podání kasační stížnosti postupoval ve smyslu § 108 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), a předložil kasační stížnost s příslušnými spisy Nejvyššímu správnímu soudu.

Nejvyšší správní soud ověřil, že stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.), nicméně kasační stížnost nepodal včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.).

Podle § 64 s. ř. s. se na otázky, neupravené soudním řádem správním, přiměřeně použijí obecná ustanovení občanského soudního řádu. Podle § 46 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), písemnost určenou fyzické osobě soud předá doručujícímu orgánu k doručení na adresu jejího bytu, jejího místa podnikání, jejího pracoviště nebo místa, kde se zdržuje. Jestliže o to fyzická osoba požádá, soud předá písemnost k doručení na adresu

jiného místa v České republice, kterou mu sdělila. Nebyla-li fyzická osoba zastižena na této adrese a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou, uloží. Podle § 50c odst. 4 o. s. ř. dále pokud jde o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, nebude-li tato písemnost vyzvednuta do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. V daném případě byl napadený rozsudek doručován na adresu uvedenou žalobcem, tento však nebyl zastižena. Písemnost byla uložena dne 24. 1. 2008, jak vyplývá z doručky, která je součástí spisu. Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Posledním dnem desetidenní lhůty je tedy 3. 2. 2008 - což byla neděle. Podle ustanovení § 40 odst. 3 s. ř. s., případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Za těchto okolností se za den doručení předmětného usnesení považuje pondělí 4. 2. 2008. Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. V daném případě tedy bylo posledním dnem k podání kasační stížnosti pondělí 18. 2. 2008. Stěžovatel však kasační stížnost podal elektronickou cestou teprve dne 19. 2. 2008. Podle věty třetí ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s. zmeškání lhůty nelze prominout. K tomu je nutno konstatovat, že napadený rozsudek krajského soudu obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti, jakož i o místě, kde je třeba kasační stížnost podat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. jako opožděně podanou.

Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

Stěžovateli byl pro řízení o kasační stížnosti usnesením Krajského soudu v Praze ustanoven zástupce, advokát JUDr. Vít Vohánka. Uvedený advokát podal vyúčtování za poskytnuté úkony právních služeb podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). V tomto vyúčtování požadoval odměnu za 2 úkony právní služby, a to za převzetí právního zastoupení, a za doplnění kasační stížnosti v celkové částce 1904 Kč (při uplatňované částce 500 Kč za jeden úkon právní služby, režijním paušálu po 300 Kč a po připočtení DPH). Nejvyšší správní soud o odměně ustanoveného zástupce uvážil následovně: Podle § 9 odst. 2 advokátního tarifu činí tarifní hodnota ve věcech nároků fyzických osob v oblasti důchodového pojištění 1000 Kč. Sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby z této tarifní hodnoty činí 500 Kč (§ 7 advokátního tarifu). Podle § 11 odst. 1 advokátního tarifu náleží mimosmluvní odměna za každý z úkonů právní služby v uvedeném ustanovení uvedených. Podle § 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu náleží odměna za první poradou s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení, je-li klientovi zástupce ustanoven soudem. Z údajů uvedených ustanoveným advokátem nelze dovodit, že by se uskutečnila první poradou se stěžovatelem, která je podmínkou přiznání odměny za uvedený úkon. Proto odměna za tento úkon nebyla ustanovenému advokátu přiznána. Rovněž tak prostudování spisu není takovým úkonem, za nějž náleží odměna podle § 11 odst. 1 advokátního tarifu. Podání písemného doplnění kasační stížnosti pak je úkonem, za který náleží advokátu odměna podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu. Ustanovenému advokátovi tak byla přiznána odměna za jeden úkon právní služby, což spolu s náhradou hotových výdajů v částce 300 Kč za jeden úkon právní služby (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu) a s připočtením DPH činí celkem částku 952 Kč, která byla přiznána.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. ledna 2009

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu